יום א', כ"ח באייר תשע"ב – יום ירושלים

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

*היום, יום ראשון, **כ"ח באייר** - יום ירושלים!!!*

בכ"ט בנובמבר 1947 נקבע בתוכנית החלוקה של האו"ם כי ירושלים תהיה עיר בשליטה בין-לאומית. ואולם, עם פרוץ מלחמת העצמאות ניסו שני הצדדים, היהודים והערבים, לתפוס את השליטה בה. הכוחות הערביים חסמו את הדרך לירושלים בפני יהודים ואף הפסיקו את זרם המים לעיר. רק שיירות של משוריינים הצליחו - במחיר דמים כבד - לפרוץ לעיר ולהביא אספקה ליושבים בה.
ב-14 במאי 1948, עם צאת הבריטים מהארץ, החלה השתלטות הכוחות הישראליים על מתחמי השלטון הבריטי, וב-18 במאי הגיע הלגיון הירדני אל העיר ונכנס לעיר העתיקה. ב-19 במאי הצליח כוח של הפלמ"ח להיכנס דרך שער ציון אל הרובע היהודי ולהביא אספקה ותגבורת, אך למחרת שוב השתלטו הערבים על אזור שער ציון והמצור על הרובע חודש. ב-28 במאי נפל הרובע בידי הירדנים, מגיניו נלקחו בשבי ובתי-הכנסת שבו נהרסו. ב-1 ביוני נפתחה דרך בורמה והמצור על ירושלים החל להתרופף.

19 שנה היתה ירושלים מחולקת. ישראל החזיקה בחלקה המערבי וירדן החזיקה בחלקה המזרחי, ובו העיר העתיקה ובתוכה הר-הבית והכותל המערבי. הר-הצופים, עם בית החולים "הדסה", האוניברסיטה ובית-הקברות, נשאר **מובלעת** בשליטת ישראל בעיר המזרחית. ישראל הכריזה על ירושלים כבירתה והעבירה לירושלים המערבית את מוסדות השלטון.

בבוקר ה-5 ביוני 1967 פרצה מלחמת ששת הימים. בירושלים החלה המערכה עם פתיחת הירדנים באש בניסיון לפרוץ דרך שטח מטה האו"ם (ארמון הנציב לשעבר) לדרום ירושלים ונמשכה שלושה ימים בלבד. הפריצה נהדפה, ובהתקפת נגד כבשו לוחמי חטיבת ירושלים של צה"ל את בניין מטה האו"ם ואת מוצב "הנקניק" שלידו וחסמו - בכיבוש הכפר צור-באהר ומוצב "הפעמון" - את הכביש הירדני לבית-לחם. כך נותקה ירושלים המזרחית מדרום. בשלב מאוחר יותר התנהלו קרבות קשים שהסתיימו בכיבוש שכונת אבו-טור הערבית. ...

לקריאה נוספת: [**שחרורה של ירושלים**]

היו שמתחו ביקורת על המלים ב-"**ירושלים של זהב**" של נעמי שמר, בגלל 'היעדרם' של הערבים שישבו בירושלים המזרחית מן השיר ("כיכר השוק ריקה", "אין יורד אל ים המלח"). שמר הגיבה על כך לימים: "זה מעורר בי זעם נורא, הטיעון הזה. זה כאילו בן אדם מתגעגע לאהובתו והוא בא אל הפסיכיאטר שלו [...] ואז הפסיכיאטר אומר לו 'אל תדאג, היא לא לבד במיטה'... עולם שהוא ריק מיהודים, הוא בשבילי **כוכב מת**, וארץ-ישראל שהיא ריקה מיהודים היא בשבילי שוממת וריקה".

בתום מלחמת ששת הימים, כתב מרדכי גילת את סיפורו של הר הצופים מיום הקמת האוניברסיטה, ספור הטבח בשיירת הדסה ב- 1948, סיפורה של "המובלעת" המנותקת ממדינת ישראל ומוחזקת ע"י 120 "שוטרים" במשך 19 שנים ועד סיפורו האחרון של ההר במלחמת ששת הימים, סיפור לו הייתי שותף כקצין צה"ל מחופש לקצין משטרה. אז הייתי בן 23 והיום מלאו לי 66 שנה. כמעט כל שנה ביום ירושלים אני עולה להר עם בני משפחה או חברים ומספר את הסיפור שלא יגמר לעולם. קראו ביסודיות ותחשפו לאגדה נשכחת.

לצפיית המצגת, [**סיפורו של הר הצופים**]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

"הוֹדוּ לַה' כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ!" [תהלים ק"ח 1]
מתוך פרקי ה'הלל'

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

יום א', כ"ח באייר תשע"ב – יום ירושלים

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*מחר, יום שני, **כ"ט באייר**/ערב ראש חודש סיון - בשנת ה'תשכ"ז - [1967-5727] במלחמת ששת הימים – בנוסף לשחרור העיר **חברון**, כיבוש שארם א-שייח וקנטרה..., גם הפצצת ספינת ביון של חיל הים האמריקאי במה שנודע כ'**תקרית ליברטי**'.*

הספינה "ליברטי" לאחר המתקפה, 1967

USS Liberty היתה במקורה ספינת מטען אזרחית, מסוג ליברטי, שנקראה Simmons Victory. הצי האמריקני רכש אותה, והסב אותה ל"ספינת מחקר טכני מסייע", ספינה המשמשת לאיסוף מידע מודיעיני. היא יצאה להפלגתה הראשונה ב-1965 ונשלחה לחוף המערבי של אפריקה. במשך השנים ביצעה כמה משימות, וכשפרצה מלחמת ששת הימים, נשלחה לאסוף מידע מודיעיני במזרח הים התיכון.

ב-4 ביוני, יום לפני פרוץ המלחמה, פנתה ישראל לארצות הברית ושאלה אם היא מחזיקה בספינות באזור. ארצות הברית השיבה בשלילה, זאת מכיוון שבאותה שעה עשתה "ליברטי" את דרכה אל הים התיכון והייתה מרחק קצר מפתחו. נוסף על כך, שלח הצי השישי חמש אזהרות ל"ליברטי" שלא להתקרב למרחק 100 מיילים מהחוף בסיני. הודעות אלו לא נקלטו.

ב-5 ביוני פרצה המלחמה. "ליברטי" שייטה באותה עת במזרח הים התיכון. קפטן הספינה, ויליאם ל. מק'גונאגל, ביקש מהצי לשלוח משחתת שתלווה את "ליברטי" ותשמש לה כמרכז תקשורת נוסף. למחרת הגיעה תשובתו של הצי השישי: "ליברטי היא ספינה אמריקנית מזוהה ששטה במים בינלאומיים. היא אינה חלק מהסכסוך, ואין סיבה כי יתקוף אותה איש. הבקשה נדחית". עם זה, הצי הבהיר בתשובתו כי במקרה הבלתי סביר של התקפה, יגיעו לעזרה מטוסי קרב אמריקניים בתוך עשר דקות בלבד. ...

לקריאה נוספת: [תקרית הליברטי]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*מחרתיים, יום שלישי, **ראש חודש - א' בסיון**,*

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו!" [תהלים קי"ח 24]

שמות החודשים נובעים מתקופת הגלות הראשונה, גלות בבל. במקרא, חודש זה נקרא **החודש השלישי**, שהוא שלישי לניסן, ראש החודשים. מזל החודש – תאומים, רמז למשה ואהרון ששניהם היו שקולים כאחד ועל-ידיהם ניתנה תורה לישראל בחודש זה...

בשנת ב'תמ"ח [2448] - חנו בני ישראל למרגלות הר סיני לקראת מתן תורה.

"בחודש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים, ביום הזה באו מדבר סיני." [שמות י"ט 1] **ואמרו חז"ל: "ביום הזה" – בראש חודש. שבאחד לחודש סיון חנו במדבר סיני מוכנים לקבלת התורה.** "...ויחן שם ישראל נגד ההר." [שם 2] **'ויחן', לשון יחיד. כאיש אחד בלב אחד. אבל כל שאר החניות – בתרעומת ובמחלוקת.** [רש"י שם] **יש גם מחלוקת שהיא לשם שמיים ואפשר לזכות גם על ידה לכל המעלות. חוץ מקבלת התורה, שאין זוכים לקבלה אלא אם כל ישראל הם באהבה ובאחווה ובשלום**

"הוֹדוּ לַה' כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ!" [תהלים קי"ח 1]
מתוך פרקי ה'הלל'

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**ליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

יום א', כ"ח באייר תשע"ב – יום ירושלים

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ובריעות. כשם שאין נישואין אלא ע"י שלום ואהבה, כך היא התורה 'מורשה' [אל תקרי 'מורשה' אלא 'מאורסה'].
[ספר התודעה]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום רביעי, **ב' בסיון** -*

היום, **ב' בסיון**, נקרא "**היום המיוחס**", בו אמר הקב"ה לבני ישראל במדבר, בשנת 2448 לבריאת העולם: "ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש..." [שמות י"ט 5-6] הימים מראש חודש סיון עד חג השבועות הם כיום טוב. [לוח דבר בעתו]

[יש יחס ויש יחס...] בוועידה ארצית של היהודים הספרדים, תושבי ארצות הבלקן, שהתקיימה היום בשנת תר"ץ [-5690 1930] בבלגרד, הובעה ביקורת על יחסה השלילי של ההסתדרות הציונית לשאלת "החייאת היהדות המזרחית".

[נראה שימים אלה הם 'מיועדים' לפעילות פוליטית, גם בימים עברו. 'המהפך' של 1977 היה בערב ראש חודש סיון והנה...] וכעבור שנתיים, בשנת תרצ"ב (5692-1932) נערכו היום בחירות לעיריית תל-אביב. הצביעו 12,543 בוחרים, שהם היו כ 85% מבעלי זכות הבחירה. ואלה תוצאות הבחירות: הסתדרות העובדים – 5 צירים, המרכז – 3, העממית (עולי פולין) – 2, הספרדים – 1, המזרחי – 1, בעלי הבתים (?)– 1, הרביזיוניסטים – 1, הסוחרים – 1. [כרונולוגיה]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום חמישי, **ג' בסיון**, בשנת ה'תרע"ח [5678-1918], בשנת הסיום של מלה"ע ה-I, **נפגש חיים וייצמן עם משלחת** שכללה 35 מרבני ירושלים.*

פתח את הפגישה ר' יחיאל מיכל טיקוצ'ינסקי, שתיאר את מצבם הקשה של הישיבות ותלמודי התורה בירושלים. הוא דרש להכיר בנחיצותו ובזכות קיומו העצמאי של החינוך האורתודוכסי ותבע כי תישמר מסגרתו הקיימת של חינוך זה ולא תוטל עליו אפוטרופסות חדשה. כן דרש להגדיל את התמיכה בישיבות, בתלמידים וברבנים ולא לראות בסיוע זה משום מתן צדקה לפושטי-יד; לאפשר לראשי הישיבות לפנות במישרין לחוץ-לארץ בבקשת תרומות ולקבוע רבנים לכל יישוב.

וייצמן, שסיים את הפגישה, עמד בדבריו על חשיבותו הלאומית של היישוב הישן, שבזכותו נשאר מרכז רוחני לעם היהודי למרות התפוררותו של המרכז היהודי ברוסיה. הוא תיאר את תפקידה של הציונות כגשר בין היהודים המודרניים שרחקו מן המסורת לבין היישוב הישן. וייצמן הבטיח שוועד-הצירים יעשה כל שביכולתו כדי לסייע ליישוב הישן בפתרון בייעותיו וישתף עמו פעולה, אך הציע ששפת הלימוד בישיבות תהיה עברית, ושתיפסק האיבה והאדישות של הקהילה החרדית כלפי תביעות הציונים.

הרבנים הסכימו עקרונית להצעה והישיבה ננעלה בהצעתם למנות ועד נבחר שידון עם וועד-הצירים בפרטי התנאים והמדיניות לעתיד. [כרונולוגיה]

~~~

ולקראת חג השבועות הבעל"ט

היום, **ג' בסיון**, הוא היום הראשון של **שלושת ימי ההגבלה**, שהיו לפני מתן תורה בחג השבועות. בשנה הראשונה ליציאת מצרים, הגיעו בני ישראל להר סיני כאמור בראש חודש סיון – יום ראשון היה. והתורה ניתנה בשבת, שהיא **ז' בסיון**. וסדר הימים ביניהם כך היה:

"הוֹדוּ לַה' כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ!" [תהלים ק"ח 1]
מתוך פרקי ה'הלל'

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**ליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל
~~~

יום א', כ"ח באייר תשע"ב – יום ירושלים

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

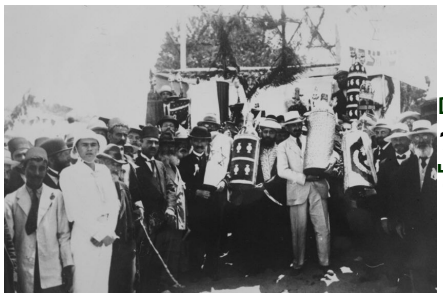
בראשון לחודש...**באו מרפידים למדבר סיני** ויחנו נגד ההר. ובאותו יום לא בא אליהם שום דיבור מפני חולשת הדרך. **בשני**, אמר להם משה בדבר ה' **דברי הקדמה** לתורה שייידעו מה ה' אלוקיהם דורש מהם לכשיקבלו עליהם עול תורה. לא שמירת מצוותיה בלבד, אלא יותר מזה הרבה: "**אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה וכו'...ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש...**" [שמות י"ט 4-6] "**ויענו כל העם יחדיו ויאמרו: כל אשר דבר ה' נעשה...!**" [שם, 8]

בשלישי לחודש (היום), אמר להם מצוות ההגבלה. סימני גבול קבע להם סביב ההר, לאמור: עד פה תבואו ואל תקרבו אל ההר מעבר לתחום זה... לכן, בשלושת הימים האחרונים שלקראת חג השבועות [ג', ד' ו-ה' בסיון] נוהגים כבר להפסיק מנהגי אבלות של ימי הספירה, מסתפרים בהם ועושים שמחת נישואין. בשלושת ימי ההגבלה אלה, משתדל אדם להגביל עצמו מדיבור אסור ומשיחה בטלה וירבה בלימוד תורה.

ביום הרביעי לסיון, אמר משה רבינו לבני ישראל במדבר על מצוות קדושה ופרישה מן האשה, ואחר יטהרו גופם ובגדיהם. והנה דבר ה' היה אל משה: "**...וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלותם. והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי יירד ה' לעיני כל העם על הר סיני.**" [שמות י"ט 10-11] לפי זה, היתה התורה צריכה להינתן להם בששי לסיון, שהוא ששי בשבת (יום ו'). אבל משה הוסיף מדעתו עוד יום אחד לקדושה ולפרישה, ויאמר אל העם, "**היו נכונים לשלוש ימים**" [שם 15] – דהיינו, 3 ימים של הכנה וברביעי "**יירד ה'...**" והסכים הקב"ה עמו ולא ירדה שכינה על ההר עד **יום השבת**, שהוא היה (באותה שנה) **שביעי בסיון**, לאחר שלושת ימי פרישה ועוד יום אחד של הגבלה שקדמה לפרישה. **נמצא**, איפא, שמפי הגבורה (הקב"ה), נאמרו שלושת ימי הגבלה ופרישה, ונעשו ארבעה. יום מתן תורה שעמד להיות ב**ששי בסיון** לא היה אלא ב**שביעי בסיון**. ואולם, לדורות - נקבע החג של מתן תורה ל**ששי בסיון** כל שנה, כדבר ה' שהיה למשה בתחילה – כלומר, שלושה ימי הגבלה ופרישה, ולא ארבעה. [ספר התודעה]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

וידיעה אחרונה לפני הדף הבא שבע"ה יופיע לקראת ימי שבת וחג -

מיד עם שובם של תושבי תל אביב מהגירוש מעירם שגזרו עליהם התורכים במלחמת העולם הראשונה – נחוג בעיר חג הפרחים. ***בחג השבועות ב-1918 נחגגה החזרת ספרי התורה*** לעיר ואחר הצהריים באותו יום נערך חג הפרחים בתל אביב.

לקריאה נוספת: [חג הביכורים – חג הפרחים]

==========

בברכת שבוע טוב ומבורך לכל משפחת קוראי **הדף** ☺,
ברכה ומרדכי

"הוֹדוּ לַה' כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ!" [תהלים ק"ח 1]
מתוך פרקי ה'הלל'
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום טוב ונעים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**ליעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל